

LA XARXA ALCOVER CONNECTA ELS AGENTS ARTÍSTICS DE TOT EL PAÍS

“Avui el projecte es converteix en una realitat, en una xarxa que servirà per fomentar la mobilitat entre els agents artístics dels territoris que tenen en comú la llengua catalana.”

Són les paraules de l'escriptora Isabel-Clara Simó, convertida, des del 10 de setembre passat, en presidenta d'honor de la nova Xarxa Alcover. Aquesta associació es va constituir i presentar a Tàrrrega i substitueix l'Associació Cultural Projecte Alcover creada l'any 1996, però en manté els objectius, bo i expressant la necessitat de “reforçar la voluntat de potenciar la mobilitat entre l'espai escènic català dels territoris que comparteixen la mateixa llengua”. La Xarxa Alcover enceta trajectòria amb un coixí potent, la trentena d'entitats públiques, ajuntaments i universitats que troben espai de connexió en tres fires teatrals clau (Alcoi, Manacor i Tàrrrega). La junta directiva provisional, que encapçala

Carles Cortés (Universitat d'Alacant) com a president, també és formada per Teresa Garcia (Ajuntament de Tàrrrega), Tomeu Amengual (Teatre de Manacor), Majo Pallarés (Ajuntament d'Alcoi), Josep M. Galvan (Ajuntament de Lliçà de Vall), Ramon Ferrer (teatre L'Atlàntida de Vic), i Toni Vallesa (Universitat Jaume I de Castelló).

Isabel-Clara Simó

ISMAEL SANCHIS

Trossos i mossos

Alfons Llorenç

Figueres

Agrunsa el bressol de la humanitat. Mare nutricia, la figuera, portà de la maneta i alimentà l'humana aurora. I els primers pobles, des de fa 2.000 anys, la conduïren, per mar i terra, fins a colonitzar les illes i carenes del Mare Nostrum. També arribà santificada a l'extrem orient, on, plantada vora les pagades, fou considerada eix del món i ombrall sota el qual el mateix Buda assolí la il·luminació (“qui dorm a l'ombra d'una figuera, la mort espera”). Fou font de saviesa i, és clar, deliciós esmorzaret dels amants

de la il·lustració de l'hort de Plató, amb càtedra sota la figuera, l'arbre de Dionís. L'adoraren els egipcis amb un sentit iniciàtic i als jeroglífics usaven, per a designar el fruit, la paraula *bak-ou*, ben possible origen del mot valencià *bacora*, la figa-flor. Per als romans també fou divina; de fet el seu mite fundacional l'associaren a l'arbre: Ròmul i Rem foren criats sota una figuera.

Símbol de la immortalitat, fou associat als ritus de la fecunditat, raó de les proscripcions eclesiàstiques; les fulles, improvisada llenceria fina dels primers pares: “Cosiren fulles de figuera per cobrir-se” (Gèn. 3,7). La forma de les figues tan pròxima a la vulva –els nuvis en menjaven per a procrear– i, damunt, la fusta suma un espès làtex –de branques es tallaven fal·lus per a augmentar el desig i enfortir el penis–, tan semblant al suc vital. Tot plegat la feia candidata única. La cantava com a emblema de l'amor

L'OBRA TEATRAL 'NADIR' I UN ESPECTACLE DE CIRC INAUGUREN LA SECA, DE BARCELONA

El 28 de setembre comença la primera temporada a La Seca de Barcelona amb dos espectacles alhora: *Nadir*, de Quim Espanol, amb direcció de Marta Angelat, i *Rococó Bananas*, Premi Nacional de Circ 2011. Marta Angelat i Quim Espanol s'han trobat per a dur a escena *Nadir*; una estrena absoluta que es representarà fins el 16 d'octubre. Un recorregut quasi fantasmagòric pels malsons i negrons d'una Barcelona nocturna i tenebrosa. I *Rococó Bananas* és un espectacle de *clowns* musicals en la línia de la gran tradició del barroc i de l'excèntric, de la bufetada, les trompades, els plats trencats.

Rococó Bananas.

MARIA DE MAR BONET I MANEL CAMP TORNEN AL TEATRE LLIURE DE GRÀCIA

El Teatre Lliure Gràcia presenta, del 27 de setembre al 2 d'octubre, *Blaus de l'ànima. Més de 20 anys ben a prop*, amb Maria del Mar Bonet i el pianista Manel Camp. Del 4 al 21 de febrer del 1988, Maria del Mar Bonet i Manel Camp van oferir en una sèrie de concerts al Lliure la seva primera trobada musical, centrada en un repertori fins llavors poc habitual per a la cantant. D'aquesta trobada en va sorgir un disc de gran èxit: *Ben a prop*. Al cap de vint anys, el duo Bonet-Camp va fer diversos concerts commemoratius. Avui, tres anys més tard, tornen a apostar per un nou disc junts: *Blaus de l'ànima. Més de 20 anys ben a prop*, amb temes actuals i de sempre.

La figuera, símbol de la immortalitat, fou associada als ritus de la fecunditat.

el gran poeta jueu Avicébró –exiliat a la València del 1050 o el 1058, on fou assassinat per un musulmà envejós–, soterrat sota una figuera (una entrada al call valencià era, precisament, la “plaça de la Figuera”), que començà a engendrar les figues més dolces que mai s'havien tastat: “Molt m'agrada una figuera/ carregada de figons;/ tots els homes petits/ tenen l'amor verdadera.”